

	Gülce Kaykusuz
	13 yaşında Kahramanmaraş Bilim ve Sanat Merkezi

HER ZAMAN DOSTUM KALMAN DİLEĞİYLE

Televizyon... Bizim ev gibi milyonlarca evin baş köşesine oturmuş, dışı çerçevesi, içi renkli kara camlı kutu. Bir devr-i alem aynası. Kumandanın bir düğmesi ile dünyayı evimize getirdiğini görebiliyorum; ama bana ne kadar dost, ne kadar düşman anlamaya çalışıyorum.

Televizyon, hayatımızın vazgeçilmezi. Kendimi bildiğimden bu güne kadar önünde saatlerce zaman geçirdiğim, dış dünyaya odamızın içinden açılan pencere. Asıl amacı beni bilgilendirmek, eğitmek, eğlendirmek, doğru haberler, güzel örnekler göstermek. Kültürümü, gelenek ve göreneklerimi, tarihimi bana göstermek değil mi?

Hakkını yemek istemem, sayende bunların birçoğunu öğrendim. Eğlendim gidip de göremeyeceğim yerleri gördüm. Dünyayı camından gezdim. Belgesellerde doğayı, hayvanları, okyanuslarda suyun altındaki yaşamı izledim. Birçok tarihi yapıyı görebildim. Keloğlan'la eğlendim, Nasrettin Hoca'yla gülüp düşündüm. Yarışma programlarıyla bilgilendim, heyecanlandım. Ülkeleri ve insanları yeryüzünde yaşanan kültürleri tanımaya çalıştım. Adile Naşit filmlerinde aile sıcaklığını, sevgi bağlarını, dostluk ve yardımlaşmayı öğrenirken gülüp eğlendim.

Derler ya madalyonun öbür yüzü de var, işte tam burada söylenmeli: Birçok diziler bizlere çok uzak. İçindeki yalanlar günlük hayatta çok normalmiş gibi. Dostluklar gerçek değil gibi, şiddet ve kavga dolu sahneler kötü karakterler başrol sanki. Okul dizileri o öğrencilerin saygısız davranışları bizlere ne kadar kötü örnek değil mi? En kötüsü de güzel ve zengin dilimizi ne hale getirdiler. Anlamsız kelimelerle Türkçemizi sürekli fakirleştirmeye çalışmıyorlar mı, işte bu daha acı. Dostluğu ve sohbeti baltalayan bir alet olması da artısı. Mesela bir misafirlğe gitsek insanlarla sıcak ve hoş sohbetler etmek yerine televizyona dalıp ailevi bağlarımızı da koparıyoruz.

Görsel medyada yayınlanan sihirle ve olağanüstü olayların konu alındığı programlar henüz küçük bir çocuğun duygusal ve zihinsel özelliklerini olumsuz yönde etkiliyor. Buna örnek olarak kendimi gösterebilirim. Ben küçükken, koltuktan atlayıp uçmaya çalışırdım. Ama büyüdükçe saçmaladığımı anladım. Kanallardaki bizim için sunu-

lan haberler çoğu zaman birbirinden farklı oluyor. Birinin beyaz dediğine diğeri siyah diyor. Bu haberlerden hangisi doğru? Kafamız karışıyor zaten bizi fazla mutlu edecek haber de çıkmıyor. Ya trafik kazasında 5 ölü, 10 yaralı ya da dağda çatışma 13 şehit. Son dönemlerdeki gibi gezi parkı olayları...

Ben, televizyonun kıymetli zamanımı, arkadaşlarımı, oyunlarımı çalan bir hırsız olmasımı istemiyorum. Dostluklara, gerçeklere vurulan bir balta değil; sevgi, barış, doğruluk, yenilikler için kalkan bir kılıç olmalı. Gökkuşağının bütün renklerini ve bu dünyadaki gerçekleri göstermeli bana. İzlemekten vazgeçmeyeceğim; ama dostum olarak seyredeceğim. Ben, dünyaya daha güzel ve doğru bir pencereden bakmak istiyorum.